

въ полите си отъ питата топеница, излизатъ на двора, въртятъ се наоколо като на харманъ, ядать, духать и викатъ:

Вѣtre, вѣtre, ела да ядемъ топеница;
На лѣто да дойдешъ, да вѣемъ пшеница.

Въ Ахъ-Челебийско, на Сирни заговѣзни, като мръкне, момитѣ отиватъ на нѣкоя градина, забиватъ два кола, горнитѣ краища на които сближаватъ и обраzuватъ единъ видъ трижгълна арка. Подъ тая арка тѣ се провиратъ, прѣскайки пшеница подъ нея и наоколо. Това правятъ за да могатъ да се оглавяватъ презъ наближаващата пролѣтъ.

Велики пости. — При започването на Великите пости, въ понедѣлникъ, чистятъ всички сѫдове отъ блажно, измитатъ кѣщата и пр., поради което тоя денъ се нарича чистиятъ понедѣлникъ. Него денъ възрастните еднолично са ядатъ и не пиятъ презъ цѣлия денъ; нѣкои дори тримерятъ (тридничатъ), т. е. не ядатъ цѣли три дена.

На чистия понедѣлникъ момитѣ, които не сѫ могли да се оженятъ, зематъ парцаля съ който миятъ сѫдовете и прѣскатъ вода съ него по въздуха, викайки: „къшъ къ-ѣ-шъ пуцино“, съ което проклинватъ минаката година, за дето не имъ донесла късметъ. Него денъ пѣкъ на старитѣ ергени думкатъ съ мѣхури.

Тодоровъ-денъ е отъ подвижните празници и се празднува въ сѫботата на първата недѣля отъ Велики пости. Споредъ него и цѣлата недѣля се нарича *Тодоришка*. Повечето отъ днитѣ презъ тая недѣля иматъ особени названия и празднувания. Така напримеръ, понедѣлникътъ се назва *пъси* или *леси*, и се празнува за да не бѣснѣятъ кучетата; вторникътъ се нарича *черъ* и се счита за най-лошия отъ всички вторници. Срѣдата се празнува за да не лудѣятъ хората, а четвъртъкътъ — за да не ставали въргоглави. На чистия понедѣлникъ се готови за презъ цѣлата недѣля, защото въ вторникъ, срѣда и четвъртъкъ не само че не се готови никакво ясте, но и обикновена вода дори не се вари; не варишъ и жито за Богъ да прости, ако нѣкой умре, а житото се отнася неварено въ черкова и се вари и раздава идната недѣля. Освенъ това, женитѣ презъ тая недѣля не вършатъ никаква работа за мѫжеятъ си — не